

Ks. Bogdan Biela
Uniwersytet Śląski
Wydział Teologiczny

Sprawozdanie ze Zjazdu Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów
Duszpasterstwo młodzieży w Polsce
Licheń 23–24 kwietnia 2018 r.

W dniach od 23 do 24 kwietnia 2018 r. odbył się kolejny Zjazd Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów. Miejscem obrad była aula Domu Pielgrzyma „Arka” w Licheniu. Celem zjazdu było podjęcie dyskusji nad duszpasterstwem młodzieży w Polsce w kontekście mającego odbyć się w październiku XV Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów poświęconego młodzieży. W związku z podjętym tematem na konferencję została zaproszona Rada KEP ds. Duszpasterstwa Młodzieży oraz duszpasterze młodzieży z poszczególnych diecezji w Polsce. Zjazd rozpoczął się Walnym Zebraniem Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów, na którym m.in. podjęto dyskusję nad przesłanymi propozycjami nowego *Ratio studiorum* w Polsce.

Tegoroczny zjazd składał się z trzech sesji. W pierwszej zaprezentowano podstawy teologiczne, w drugiej uwarunkowania, a w trzeciej realizację duszpasterstwa młodzieży.

Pierwszą sesję rozpoczął wykład ks. dra hab. prof. KUL Dariusza Lipca na temat podstaw teologicznych duszpasterstwa młodzieży. Prelegent w wygłoszonym wykładzie skoncentrował się na nauczaniu św. Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka na temat młodzieży. W świetle nauczania tych papieży zaprezentował trynitarny, patrylogiczny, chrystologiczny, pneumatologiczny, mariologiczny oraz eklezjologiczny podstawy duszpasterstwa młodzieży. Wykazał, że bardzo obfite

alokucje na temat młodzieży w nauczaniu papieży zawierają silny imperatyw do podejmowania duszpasterskiej troski o młodzież oraz wielorakie wskazania i zasady dotyczące form realizacji tejże troski.

Drugi wykład zaprezentowała dr Jolanta Kurosz z UAM. Nosił on tytuł: *Tożsamość duszpasterza młodzieży i animatora*. Prelegentka omówiła istotę duszpasterstwa młodzieży, a następnie tożsamość pastoralną duszpasterza młodzieży i animatora. Wnioskiem podjętych rozważań było stwierdzenie, że wspólnie podejmowane działania prezbiterów i animatorów w duszpasterstwie młodzieży jawią się jako konieczne, jednak harmonijna współpraca przyniesie spodziewane efekty tylko wtedy, kiedy posługujący będą działali zgodnie ze swoim powołaniem, do jakiego zostali wezwani. Dzięki takiej postawie istnieje duża szansa, że młody człowiek, widząc świadectwo wiary i umiłowania Kościoła u swoich przewodników, sam będzie podejmował służbę na rzecz eklezjalnej wspólnoty.

Dopełnieniem tej prelekcji był wykład ks. dra hab. Mieczysława Polaka, prof. UAM, pt. *Formacja prezbitera duszpasterza młodzieży i animatora*. Nakreślając najważniejsze kompetencje duszpasterza i animatora młodzieży, prelegent wskazał na konieczność uwzględnienia zarówno pastoralnej tożsamości, jak i specyfiki duszpasterstwa ludzi młodych. Formacja duszpasterzy i animatorów polega na kształtowaniu tych kompetencji. Proces ten jest długofalowy i dokonuje się na różnych płaszczyznach. Szczególne znaczenie w formacji posiada autoformacja, czyli podjęcie osobistej odpowiedzialności za wiarygodną realizację apostolskiej misji. Pierwszy dzień Zjazdu Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów został uwieńczony Eucharystią w bazylice Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej pod przewodnictwem bpa dra W. Meringa, ordynariusza diecezji wrocławskiej oraz „braterskim świętowaniem”.

Drugi dzień zjazdu składał się z dwóch części: sesji plenarnej i tematycznej. W pierwszej sesji zostały zaprezentowane trzy referaty. Pierwszy – ks. Emila Parafiniuka (sekretarza Rady KEP ds. Duszpasterstwa Młodzieży) – na temat aktualnego obrazu duszpasterstwa młodzieży w Polsce w kontekście refleksji nad dokumentem końcowym ze spotkania presynodalnego w Rzymie; drugi – prof. dra hab. Krzysztofa Koseły (UW) – wskazał, czym różni się dzisiejsza młodzież od tej sprzed lat; trzeci – dra Mateusza Jakuba Tutaka – ukazał aktualne konteksty życia religijnego młodzieży. Po tych referatach był czas na dyskusję.

W ramach sesji tematycznej uczestnicy zjazdu podzielili się na trzy grupy (duszpasterstwo indywidualne; duszpasterstwo wspólnotowe i katecheza młodzieżowa; preewangelizacja młodzieży), w których odbyła się dyskusja w kontekście wygłoszonych referatów wprowadzających: *Indywidualne towarzyszenie młodemu człowiekowi w dojrzewaniu wiary* (ks. dr hab. Z. Zarembski, prof. UMK); *Rola zrzeczeń religijnych we wspólnotowym towarzyszeniu młodzieży w rozwoju wiary* (o. dr hab. M. Fiałkowski OFMConv, prof. KUL); *W służbie dojrzewania wiary młodzieży. Między szkołą a parafią* (ks. prof. dr hab. J. Szpet z UAM); *Preewangelizacyjna rola Kościoła w kontekście duszpasterstwa młodzieży* (ks. dr hab.

B. Drożdż, prof. PWT we Wrocławiu). Na zakończenie nastąpiło sprawozdanie z sesji tematycznych oraz dyskusja. Warto nadmienić (co niewątpliwie wzbogaciło merytorycznie zjazd), iż uczestnicy spotkania mogli nabyć przygotowaną książkę, w której znalazły się wygłoszone referaty oraz wiele innych tekstów na temat podstaw teologicznych, uwarunkowań oraz realizacji w praktyce duszpasterstwa młodzieży w Polsce (*Duszpasterstwo młodzieży w Polsce wobec współczesnych przemian*, red. P. Ochotny, M.J. Tutak, T. Wielebski, Warszawa 2018 [Teologia Pastoralna w Polsce 5], 480 s.).